

Протокол

№

гр. София, 09.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
публично заседание на 09.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

при участието на секретаря Стаменка Симеонова, като разгледа дело номер **8437** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 14:26 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Т. С., гражданин на У. – редовно призован, представлява се от адв. Г., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОРА НА ДИРЕКЦИЯ „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“ – К. С. – редовно призован, представлява се от юрк. Г. П., с пълномощно от днес.

СГП – редовно уведомена, не се представлява.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ приема, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалба на Т. С., гражданин на У., с предоставен хуманитарен статут в Република България по смисъла на ЗУБ срещу Заповед №ЗСПД/Д–С–КС/2394 от 24.06.2026 г., издадена от директора на дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – К. село, уточнена с молба от 21.07.2026 г., подадена от процесуалния представител на жалбоподателя.

ДОКЛАДВА административната преписка, постъпила реда на по чл. 152, ал. 2 и ал. 3 от АПК.

ДОКЛАДВА молба от жалбоподателя от 21.07.2026 г., с която се прави уточнение коя точно заповед се обжалва.

ДОКЛАДВА писмен отговор от ответника, постъпил на 11.08.2026 г., с приложени доказателства.

АДВ. Г.: Поддържам жалбата. Да се приеме административната преписка. Представям и моля да приемете договор за правна защита и съдействие. Лицето не разполага със средства затова ѝ се осигурява безплатно тази помощ на основание на Закона за адвокатурата и Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения. Тя е самотна майка, сама се грижи за детето. Нямам други доказателствени искания. Няма да соча други доказателства.

ЮРК. П.: Оспорвам жалбата. Моля да се приеме представената преписка. Моля да приемете Заповед №ЧР-СП-1 3459 от 30.03.2026 г. за назначаване на Директор. По време на издаване на самата заповед, защото заповедта, която е представена с преписката е от преди този срок, затова представям актуална заповед. Оспорената заповед е от месец юни, което е след април, за да се вижда, че коректно е издадена заповедта.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА доказателствата, постъпили с жалбата.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА административната преписка, постъпила реда на по чл. 152, ал. 2 и ал. 3 от АПК.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА доказателствата, постъпили с писмения отговор на 11.08.2026 г.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА представения в днешното съдебно заседание от процесуалния представител на жалбоподателя Договор за правна защита и съдействие.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА представената в днешното съдебно заседание Заповед № ЧР-СП-1 3459 от 30.03.2026 г. относно компетентността на издателя на оспорения акт.

АДВ. Г.: Няма да соча нови доказателства. Нямам доказателствени искания.

ЮРК. П.: Няма да соча нови доказателства. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ намира, че спорът е изяснен от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. Г.: Моля да уважите жалбата срещу заповедта, с която се отказват месечни помощи на родител за отглеждане на дете с трайни увреждания по Закона за семейните помощи за деца. Като основание да се откажат тези помощи е посочено, че лицето е хуманитарен статут от У., а България няма договор с У., за да изплати такава помощ. В този смисъл обжалваната заповед освен, че противоречи на Конституцията на Република България, тя противоречи на правото на Европейския съюз. От 12.06.2026 г. е в сила регламент 2024/1347, който въвежда отношения като това, което е предмет по настоящото дело. Неговият чл. 31, ал. 1 дава някакви хипотези, в които могат да бъдат ограничавани помощи на деца със субсидирана на български хуманитарен статут в сравнение с тези с международна закрила на минималните помощи, които касаят отглеждане на деца и помагане на родители за отглеждане на деца, не могат да бъдат ограничавани. В този смисъл Дирекция „Социално подпомагане“ и самият Закон за семейните помощи за деца има противоречия с регламента. Но Дирекция „Социално подпомагане“ вместо да приложи пряко регламента, защото той подлежи на пряко прилагане, не го е направил и по този начин е издал една незаконосъобразна заповед, която моля да отмените. Претендирам разноси по делото.

ЮРК. П.: Моля да оставите жалбата без уважение по следните аргументи: Законът за помощи на деца е специален и в него не са включени изрично чужденци, на които е предоставена особена закрила по Закона за убежищата и бежанците, а именно такива с хуманитарен статут. Тези лица и семейства нямат нормативно основание за предоставяне на семейни помощи за деца. В тази връзка за лицата на чужди граждани или семейства на чужди граждани, ползващи се от особена закрила, следва получаването на семейни помощи на деца да е предвидено в международен договор със съответната държава, по който Република България е страна. Към настоящия момент такъв договор е сключен единствено и само за социално осигуряване. С оглед на гореизложеното моля да потвърдите заповедта на директора на ДСП – К. село. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

АДВ. Г.: Съгласно чл. 31, пар. 2 от регламент 2024/1347 подкрепата за минимален доход, подпомагането в случай на заболяване и родителско подпомагане, включително за отглеждане на дете, са сред основните обезщетения, за които не е предвидена възможност да се ограничават по отношение на лицата, на които е предоставена закрила. И това е разпоредбата, която следва да бъде приложена.

ЮРК. П.: В така поетите задължения от страна на държавата, сключени между България и У., липсва уговорка за изплащане на парични помощи за деца по реда на ЗСПД. Това е социална помощ, предоставяна на самостоятелно правно основание и при условия, определени в чл. 3, т. 5 от закона. В този смисъл и практика на ВАС – Решение №3115 от 02.03.2011 г. по адм. дело №10410 от 2010 г., VI отделение.

АДВ. Г.: Г-жа Т. С. и нейният син Б. С. не са просто граждани на трета държава, а са лица с получен хуманитарен статут в България и се ползват със закрила в България. И в този смисъл, следва да се прилага правото, приложимо за лица със закрила – ЗУБ, ЗЧРБ, но не като обикновени чужденци, получили закрила. Затова не следва да се прилага това общо изискване. Те не са просто чужденци.

ЮРК. П.: Искам да уточня, че законът е специален и нито г-жа С., нито детето, имат българско гражданство, а също така не отговарят на условието на чл. 3, т. 5 от ЗСПД. В това, което досега казвах, нормите на ЗСПД се явяват специални и тяхното приложение по отношение на целевите групи, имащи право на социално подпомагане, се прилагат с приоритет пред всички общи нормативни актове, които им противоречат на база на общия правен принцип *lex specialis derogat legi generali*.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:37 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: